

Заднішовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 20 (324)

Середа, 19 вересня 1951 р.

Ціна 20 коп.

ЗА МИР!

У відповідь на зростаючу загрозу нової війни піддаються все ширші маси народів усіх країн світу на рішучу боротьбу за мир. Під Зверненням Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру між США, Англією, Францією, Китаєм та Союзом РСР вже підписалося близько 450 мільйонів чоловік.

Рішення Радянського Комітету захисту миру про проведення в СРСР збройного підписання під Зверненням Всесвітньої Ради Миру з великим піднесенням зустрінute радянським народом. Це всенародне піднесення пояснюється тим, що радянські люди одностайно вважають справу боротьби за мир своєю близькою, свою рідною справою.

Українська республіканська конференція, що проходила в Києві 13—14 вересня, одностайно прийняла резолюцію, в якій підтримує Звернення Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру між п'ятьма величними державами, закликавши все доселе населення Української РСР підписатись під цим історичним документом.

«Українська республіканська конференція прихильників миру», — говориться в резолюції, — закликає все доселе населення Радянської України одностайно підписатися під Зверненням Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру між п'ятьма величними державами і тим самим ще раз продемонструвати свою готовність всіма силами відстоювати справу миру і безпеки народів, свою беззахідність відданість праці миру, величному вождю і учителю товаришеві Сталіну».

Резолюція республіканської конференції прихильників миру, як і рішення Радянського Комітету захисту миру, сприяється резолюцією Радянськими людьми з величезним задоволенням. Разом з усім радянським народом подає свій твердий голос і радянська молодь. На всіх факультетах нашого університету проходять збори, на яких одностайно схвалюється резолюція конференції. Підписуючись під Зверненням Всесвітньої Ради Миру, студенти, професорсько-викладацький та допоміжний склад університету демонструють свою непохитну волю до збереження і зміцнення миру.

Багатомільйонне радянське студентство наполегливо оволодіває науками, щоб стати висококваліфікованими спеціалістами, будівниками світлого комуністичного майбутнього. Велика армія радянських вчених, професорів і викладачів займається натхненою працею, розшукає нових шляхів в науці, виховує і навчає молоде покоління. Для кожного радянського студента, наукового працівника немає більшого застоща, як працювати на благо соціалістичної Батьківщини, в ім'я миру у всьому світі. Радянські люди добре розуміють, що для їх успіхів в науковій роботі і навчанні

перш за все погрібен міцний і тривалий мир.

Англо-американські імперіалісти готують нову світову війну. Вони створюють густу сітку військових баз, спрямованих проти миролюбних країн, ремілітаризують Західну Німеччину і Японію, захопили китайський острів Кіайвань і загрожують кордонам Китаїської Народної Республіки. Вже другий рік вони топчуть своєм кривавим чоботом землю волелоюної Кореї, зригають мирне розв'язання корейського питання.

В обстановці нарощання небезпеки нової війни тільки рішучі дії миролюбних народів можуть відвернути страхітливі злочини, задумані англо-американськими імперіалістами.

«Гому, — вказує товариш Сталін, — широка кампанія за збереження миру, як засіб викриття злочинних маєтників паліт війни, має тепер першорядне значення».

Радянські студенти і вчені знають, що боротися за мир, це насамперед значить натхненою працею зміцнювати нашу рідну матір — Вітчизну.

— Ми радянські вчені, завжди боролися за мир, — каже кандидат юридичних наук Р. Степанова. — Наші гіантські споруди комунізму найкраще стверджують наші мирні праці.

Одностайно підписавшись під Зверненням Всесвітньої Ради Миру, ми продемонструємо свою непохитну волю до боротьби за мир у всьому світі.

Студентка II курсу юрфаку Руденко заявила: — Радянська молодь підбажає миру. Мир — це зашта мільйонів людей, це мирна, творча праця. Ми глубоко віримо, що мир буде збережений, тому що всі чесні люди світу не хочуть війни і бороться за мир.

Мир буде збережений тому, що на долі борців за мир — наш любимий вождь і кращий друг всього трудового людства великий Сталін.

Успішне проведення кампанії по збиранню підписів в Радянському Союзі буде новим могутнім ударом по англо-американських паліт війни, активно підтримкою міжнародного фронту прихильників миру.

Підпис під Зверненням Всесвітньої Ради Миру повинен у кожного патріота нашої Батьківщини і, зокрема, у кожного працівника і студента університету ще більше посилити почуття відповідальності за долю миру, прагнення своєю наполегливою працею ще більше зміцнювати силу і міць нашої любимої Батьківщини.

Підписуючись під Зверненням, всі студенти наукові і технічні працівники університету, продемонструють свою непорушне прагнення до миру, свою неприміру ненависть до англо-американських імперіалістів, священну любов до великого працівника миру у всьому світі — товариша Сталіна.

Виставка в науковій бібліотеці

«Праці І. В. Сталіна з мовознавства — видатний зразок творчого марксизму». Під такою назвою наукова бібліотека нашого університету влаштувала постійно діючу книжкову виставку, матеріали якої розміщено на двох великих вітринах. В першому розділі виставки представлені праці і окремі висловлювання класиків марксизму-ленінізму про мову. Okremo виділені праці І. В. Сталіна з питань мовознавства як зразок творчого марксизму.

Другий розділ виставки представлений великою кількістю літератури, яка висвітлює питання про базис і надбудову. Інші розділи виставки розміщені згідно з основними положеннями сталінського вчення про мову: вчення І. В. Сталіна про мову як суспільне явище, про граматичну

будову мови, про основний словниковий фонд мови, національні мови і діалекти. Заключна частина виставки розкриває історичне значення геніальних праць І. В. Сталіна з питань мовознавства для розвитку різних галузей передової радянської науки. Висловлювання Маркса, Енгельса, Леніна про мову і основні положення праць І. В. Сталіна з питань мовознавства представлені цитатами.

З метою широкого ознайомлення з новою літературою, присвяченою питанням мовознавства в світлі праць І. В. Сталіна, виставка буде систематично поповнюватись новими працями радянських вчених з даних питань.

М. БУШЕВА.

ПІСНІ МИРУ

Нехай жевріє полум'ям
Травневий виднокруг —
Над кригами й атолами
Встає народний рух!
Хай воєю єдино
Народжені пісні
Летять понад країнами,
Як віsnики весни.
Вони буяють вірою
У світло, у життя,
Весняним гімном мирові
Вони з Москви летять.
Серцями хай гарячими
Почують їх політ
І степ за Апалачами,
І гордий острів Крит.
Підхопить їх в Астурії
Іспанський партізан,
Вони, як вітри буряні,
Пролинуть океан!

Сини Кореї міжної
Із ними бій ідуть,
Стрічають всюди дружньо їх,
Проста їм всюди путь.
Не стримати їх мурами,
Не вбити їх зза пліч,
Не залякати тортурами
Народів гнівний клич!
І вдалі оксамитові
Несує слова вони
Простих людей: «Мир світові!
Смерть — паліам війн!».

Г. ОСТРОВСЬКИЙ.

МИР ПЕРЕМОЖЕ ВІЙНУ

Плакат художника Б. Белопольського

СИЛИ МИРУ НЕПЕРЕМОЖНІ!

В своєму виступі тов. Дульщиков говорить про те, що англо-американські імперіалісти прагнуть розплатити світову війну, щоб на слізах і крові мільйонів людей одержали надприбутки. Саме тому вони уклали сепаратний договір з Японією і здійснюють ремілітаризацію Західної Німеччини.

— Підписуючись під Зверненням Всесвітньої Ради Миру, — говорить тов. Дульщиков, — ми повинні своїми ділами зміцнювати могутність любимої Батьківщини. Кращим опануванням науки, активною громадською роботою, посиленням дисциплін внесемо свій вклад у справу збереження миру.

Виступає студент V курсу юрфаку Руденко за мир, — каже кандидат юридичного факультету В. Лисак. Він говорить, що радянський народ веде великий час, коли стануть до ладу грандозні споруди комунізму — гідростанції на Волзі, на Дону, на Дніпрі, нові канали напоють водою посушливі райони. З кожним днем стає радіснішим життя радянської людини. Але наше завтра буде ще кращим. Саме тому народи СРСР прагнуть до миру. Англо-американські імперіалісти намагаються зірвати нашу мирну працю із розпалити нову світову війну. Вони прагнуть до знищення нашої Батьківщини і створюють плацдарми для нападу на нас. Але ніколи хижакам з Уолл-стріту не спінити нашого переможного руху вперед. Воля народів сильніше війни. Справа миру переможе!

— Відмінне навчання — це наш вклад в справу боротьби за мир — говорить студент Мазур. — Рух прихильників миру — це такий рух, якого досі не знає світ. На чолі цього руху стоїть наша славна Батьківщина, яка впевнено веде до сяючих вершин комунізму наш мудрий вождь І. В. Сталін.

Непохитну віру в перемогу борців за комунізм вселяють в серця народів усього світу мудрі слова тов. Готалова. — Англо-американські імперіалісти прагнуть до нової світової війни. Річкам ллється кров величного корейського народу, землю якого намагаються зігребати англо-американські інтервенти, щоб здобути собі плацдарм для нападу на СРСР. Але геройчний корейський чародівцер бореться за свою незалежність і завдає значних поразок інтервентам. Пропозиція радянського представника в ООН тов. Раковського: — Боротьба за мир — це боротьба за щасливе майбутнє. Ми будуємо електростанції, вогні яких залютять яскравим світлом безмежні простори нашої Батьківщини. Ми перетворюємо природу. Ми будуємо нові будинки, школи, університети. Ми хочемо миру і заявляємо про свою готовність твердо стояти за змінення миру.

— На всіх факультетах університету проходять збори і мітинги, на яких одностайно схвалюється резолюція Радянського Комітету захисту миру. Студенти, наукові і технічні працівники демонструють свою непохитну волю до збереження і змінення миру.

На всіх факультетах університету проходять збори і мітинги, на яких одностайно схвалюється резолюція Радянського Комітету захисту миру. Студенти, наукові і технічні працівники демонструють свою непохитну волю до збереження і змінення миру.

— Наукові працівники і студенти університету разом з усім радянським народом гаряче схвалюють рішення Пленуму Радянського Комітету захисту миру, про проведення зборів підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту миру між п'ятьма величними державами, — заявив доц. Лихачов. — В цьому рішенні відбиті прагнення і непохитна воля радянських людей захистити мир. Наш університет з'являється одним з загонів великої армії миру, на чолі якої стоїть геніальний вождь величного життя радянської людини. Але наше завтра буде ще кращим. Саме тому народи СРСР прагнуть до миру — це боротьба за щасливе майбутнє. Ми будуємо електростанції, вогні яких залютять яскравим світлом безмежні простори нашої Батьківщини. Ми перетворюємо природу. Ми будуємо нові будинки, школи, університети. Ми хочемо миру і заявляємо про свою готовність твердо стояти за змінення миру.

— За успіхами Радянського Союзу з великою увагою і радістю стежать мільйони людей в усьому світі. Вони бачать в радянській країні непохитну фортецю миру, — говорить студент Сорочинський. — Вони розуміють, що голос Радянської країни на захист миру є великою силою, яка надає відчуттям підтримки людям світу в їх боротьбі за мир. Ми, студенти представники радянської молоді, підписуємося під Зверненням Всесвітньої Ради Миру з почуттям великої відповідальності. Ми розуміємо, що нашим кращим вкладом в справу боротьби за мир є відмінне навчання. Ми бажаємо миру працювати і вчитись. Ми запевняємо нашу більшовицьку партію та наш уряд, що віддамо всі свої сили, а якщо буде потрібно, то й життя справі змінення миру.

За успіхами Радянського Союзу з великою увагою і радістю стежать мільйони людей в усьому світі. Вони бачать в радянській країні непохитну фортецю миру, — говорить студент Сорочинський. — Вони розуміють, що голос Радянської країни на захист миру є великою силою, яка надає відчуттям підтримки людям світу в їх боротьбі за мир. Ми, студенти представники рад

АКАДЕМІЧНА ПРАКТИКА БІОЛОГІВ

З великим нетерпінням чекали ми цього дня—дня від'їду на практику в Цюрупинськ. Багато цікавого розповідали нам про практику старшокурсники. І ось, нарешті, 16 червня навантажили на пароплав «Славянськ»

Річковим пароплавом пливли ми з Херсона до Цюрупинська. Ішли жива розмови, які часто переривалися пальками викликами захоплення природою, що оточувала нас. Дійсність перевершила наші сподівання.

Біологи за збиранням комах

Фото Л. Бешевлі.

необхідні приладдя і речі: бідони, морилки, сачки, гербарні сітки; не забули і казанок для їжі. Пароплав рушив, поволі відалялися і скоро зовсім зникли одеські береги.

В другій половині дня ми під'їхали до Херсона. Всі стояли, щільно прильнувши до перил і, не відриваючись, дивились на береги Дніпра. Які вони живописні і красні! Високі вербі схилилися до води, поряд з ними, гордо піднявши бархатні головки, тіснилися, як діти коло матері, комиші, а на воді коло берегів краєувалися білі лілії та жовті глечики.

Аж ось і Цюрупинськ. Ранком почався дощ, але ми не розгубилися. Швидко вивантажились ми на пристані і з веселою піснею байдово поїхали до місця призначення.

Зупинилась ми в школі, де нас дуже гостинно зустріли.

В Цюрупинську ми продовжували практику, розпочату ще в Одесі. Половина студентів курсу виконувала роботу з ботанікою під керівництвом М. В. Домбровської, інші займались практичною роботою по зоології, якою керувала викладач Л. Ю. Бешевлі.

Двічі ми виїздили на екскурсії в плавні. Об'їздили на човнах всі річки поблизу Цюрупинська. Особливо сподобались нам річки Конка і Чайка, по яких ми пливли на човнах по суцільному полю білих водяних лілій, їх ми збиралі для гербарію. Вода в цих річках була така прозора, що могли спостерігати життя підводного світу: молюски повзали по водяних рослинах; по поверхні води, як на ковзанах, носились водомірки. Чарівна картина! Такого нам ще не доводилося бачити. Тут ми зібрали багато цікавих екземплярів, як ботанічних (водяний горіх, жабурник, рдесник), так і зоологічних. Ми тягнули волокушу, закидали драгу, планктонну сітку. Улов був великий: багато різних жуків, молюсків, личинок вертухі та інш. Лариса Юхимівна Бешевлі тут же пояснювала нам, які з безхребетних приносять користь для людини і які завдають шкоди.

Одного разу ми поїхали до Голової Пристані, де познайомились з флоорою і фауною плавневих лук і водойм. Тут ми знайшли цікаву комахоїдну рослину пухирник. В напій похідній лабораторії ми частково обробляли зібрані нами матеріали.

Учитель біології з школи, в якій ми зупинились, розказав нам, як організувати пришкільну ділянку.

Наша перша екскурсія була в сосновий ліс. Там ми зібрали багато ботанічного і зоологічного матеріалу. Заступні дні відзначилися поїздкою до Української науково-дослідної станції виноградарства та освочення пісоків. Наукові працівники станції ознайомили нас з своїми дослідними ділянками, де вони на основі вчення В. І. Мічурика і Т. Д. Лисенка проводять свої досліді в галузі виведення кращих сортів винограду, сушки, плодових дерев, інжиру, хурми, цитрусових, а також евкаліптов. Деякі з цих південних культур зумулювали в наших умовах у відкритому ґрунті. Нам розказали про боротьбу з шкідниками цих культур—мрамор-

ним хрущем і сунничним пилильщиком.

Побували ми і на закріплених пісках—кучугурах. Те, що ми побачили там, досі ми бачили тільки на малюнках в книжках: куди не

зустрічали ми схід сонця, що поволі підіймalo своє вогнене коло з-за обрію. Жаль було розставатися з місцями, до яких ми так скоро звикли, де побачили багато нового, на були нових знань, де за роботою

За розбором зібраного матеріалу

Фото Л. Бешевлі.

галь—усюди видно бархани піску, на яких росте верба-шелюга, основна культура, що закріплює пісок в цих краях, молочай та інш. Ми стояли на піщаних горбах, що колись були відома моря. Та вже близький той час, коли ці піски будуть перетворені в культурні землі.

А ось і останній день нашої практики в Цюрупинську. Не хотілося залишати цей чарівний куток України. В останній раз милувалися ми красою передранкового Цюрупинська, стоячи на пристані. Недалеко виднілися вогнища бакенів: червоний і білий. На палубі річкового трамваю

майже часу не помічали. Згадували екскурсії, щоденні купання на річці, чи на лимані. Тут, на практиці, ми навчилися глибше сприймати природу, її красу. Ми побачили на практиці, яка цікава наука біологія.

Груди наповнилися відчуттям наївної рідні Батьківщині, партії більшовиків і великому вождю і учителю нашому Сталіну, що так піклуються про нас, студентів.

Студенти II курсу біологічного факультету
ГРИГОРАЩУК,
РОЖНОВСЬКА Н.,
СЛАВИНСЬКА В.

РАДА ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Днями відбулося засідання ради філологічного факультету, на якому була затверджена наукова тематика на 1952 рік. Співробітники факультету передбували свою наукову роботу в дусі вчення І. В. Сталіна про мову. Мовознавці та літературознавці обрали для опрацювання ряд важливих і актуальних тем. Так, наприклад, доцент А. А. Москаленко буде працювати над темою «Нарис історії українського мовознавства», доцент Н. І. Букатевич — над темою «Клична форма в російській мові в порівнянні з іншими слов'янськими мовами», кандидат філологічних наук Ф. П. Смагленко працюватиме над дослідженням «Предиктивне означення в українській мові».

Доцент І. І. Цукерман обрала для опрацювання тему «Робітничий клас в радянській післявоєнній літературі». Вивченням творів художньої літератури, в якій відображені Радянський Військово-Морський Флот, буде присвячена праця кандидата філологічних наук Л. В. Берловської. Кафедра української літератури буде працювати над комплексною темою «Біографія Т. Г. Шевченка». Кафедра класичних мов також виконаває комплексну працю «Хрестоматія з латинської мови для університетів УРСР».

СПРАВЕДЛИВІ ВИМОГИ

Багатотисячний колектив студентів, викладачів і співробітників нашого університету проводить багато часу в п'яти учбових і виробничих корпусах, а через це виникає необхідність користуватися буфетом. Тим часом на 5 будинків університету припадає лише 2 буфети, отже, в трьох будинках буфетів нема.

Та треба сказати, що ці буфети працюють погано, що викликає справедливі нарікання і незадоволення з боку студентів і викладачів. В той час, як крамниці і базари міста перевонні продуктами харчування, на полицях наших буфетів дуже часто крім цигарок та стандартного пряника нічого нема. На цілком законні зауваження студентів і викладачів працівники буфету і тресту ідалені

Швидкісний розиграш з волейболу

Минулого вихідного дня на університетському спортивному майданчику було проведено швидкісний розиграш на першість університету з волейболом. В змаганнях взяли участь 8 чоловічих та 8 жіночих команд.

Згідно з положенням, команда, що зазнавала поразки, вибувала з дальшої боротьби. Право боротися за перше і друге місце діставали команди, які не мали поразок в попередніх іграх. Без поразок до фіналу, де вирішувалася доля першості, прийшли чоловічі команди юридичної і геологічного факультетів та жіночі команди фізико-математичного і юридичного факультетів.

Хвилюючою була фінальна зустріч геологів і юристів. Команди вперто боролися за кожне очко. В перший півтак перемога дісталася юристам. Але другу і третю півтак, а з ними і зустріч, вигралі більш активні геологи. Гра пройшла в швидкому темпі. Обидві команди продемонстрували зрілу техніку і тактику. Слід відзначити значний успіх команди геологічного факультету, яка в минулі роки боролася лише за 5–6 місця. Команда поповнилася новими здібними

гравцями, серед яких особливо виділяється Е. Старков та орати Анатолій і Валентин Додіни.

Фінальна зустріч жіночих команд пройшла м'яво і безбарвно, явна перевага була на боці спортсменок фізму, які вигралі зустріч із рахунком 2:0. Техніка і тактика гри жіночих команд, в тому числі і команди переможниць, як і раніше, залишається на низькому рівні. Так, в фінальній зустрічі команда фізму програла чотирі очка підряд лише від подачі.

Дину нерозпорядливість і байдужість до змагань виявили громадські організації історичного факультету (секретар КСМ бюро І. Болдирев, голова профбюро В. Олефіренко). Заявка на участь команд від історичного факультету була подана лише в день змагань. В з'язку з цим команда історичного факультету не була допущена до участі в розиграші.

В. ПИСАРУК.

Слідами наших виступів «Розгорнути критику на кафедрі іноземних мов»

Під таким заголовком 14 травня газета «За більшовицькі кадри» надрукувала статтю, в якій відзначався цілий ряд недоліків в роботі кафедри іноземних мов.

Як повідомив редакцію керівник кафедри іноземних мов тов. Ю. Савельєв, стаття була обговорена на засіданні кафедри. Визнавши справедливість критики, працівники кафедри намітили ряд конкретних заходів, спрямованих на поліпшення роботи кафедри. Так, вже налагоджено зв'язок з районними школами Одеської області, якій здійснюються через секцію іноземних мов при Будинку вчених. Два працівники кафедри віїжджають з лекціями до Біляївського району. Згідно з наказом Міністерства Вищої Освіти кафедра конкретизувала тематику наукової роботи і намітила реальній строк її зацінення.

В. ШТИН.

Е. К. ЛОПАТТО

15 вересня ц. р. раптово помер на трудовому посту в розвідці своїх творчих сил професор-доктор технічних наук Лопатто Едуард Ксаверійович — видатний хімік-технолог.

Е. К. Лопатто народився в м. Калузі 1893 рокі. В 1916 р. закінчив Москівське вище технічне училище.

Працював головним інженером Вінницького і Одеського суперфосfatних заводів до 1935 року. З 1930 року Лопатто Е. К. — професор кафедри технології неорганічних речовин Одеського хіміко-технологічного інституту, а з 1936 року — декан факультету Одеського індустріального інституту.

В 1944 році професор Лопатто Е. К. працював в нащому університеті завідуючим кафедрою неорганічної і технічної хімії.

В 1938 році професор Лопатто Е. К. успішно захистив докторську дисертацію. Е. К. Лопатто автор 15 друкованих праць, які мають велике значення для вітчизняної хімічної промисловості. Особливе значення має новий високоточнісний метод виробництва сірочаної кислоти, розроблений ним в 1947 році.

За час праці в університеті інстиутуті професор Лопатто Е. К. підготував багато висококваліфікованих спеціалістів, інженерів-технологів і науко出任ів.

На протязі всієї своєї наукової і педагогічної діяльності професор Лопатто Е. К. брав активну участь в роботі громадських організацій.

В 1946 році він був прийнятий у членів ВКП(б).

Професор Лопатто Е. К. відрізнявся постійним прагненням привести своїм учням дух новаторства, передати їм свій багатій виробничий досвід і знання, виховати в них почуття радянського патріотизму, відданості соціалістичній Батьківщині.

Він користувався заслуженим авторитетом серед професорсько-викладацького колективу і студентів нашого університету. Світла пам'ять про Е. К. Лопатто буде жити в серцях його учнів і послідовників.

ГРУПА ТОВАРИШІВ ТА УЧНІВ.

В. о. редактора Б. НАЙДОНОВ.

Ректорат, партійна, комсомольська і профспілкова організації Одеського держуніверситету ім. І. І. Мечникова з глибоким сумом сповіщають про передчасну смерть завідуючого кафедрою неорганічної і технічної хімії, доктора технічних наук, професора

ЛОПА